

Wypożyczalnia Główna

Marcin Wicha, *Rzeczy, których nie wyrzuciłem*, Wydawnictwo Karakter, Kraków 2017.

Za *Rzeczy, których nie wyrzuciłem* autora szczególnie doceniono, a mianowicie został laureatem 25. edycji Paszportu „Polityki” w kategorii literatury. To esej osobisty o matce. *W tej książce nie ma sentymentalizmu – matka go nie znosiła – są za to czułość, uśmiech i próba zrozumienia losu najbliższej osoby* (fragment książki). Osoby, która odeszła na zawsze...

Szymon Hołownia, *Święci pierwszego kontaktu*, Wydawnictwo Znak, Kraków 2017.

To zbiór kilkudziesięciu hagiograficznych opowieści zachęcających do „zaprzyjaźnienia” się z niebiańskimi osobistościami. *Są tu [...] pobożne damy sprzed piętnastu wieków, są polskie królowe, lekarze, zakonnicy, bibliofile, rosyjskie księżne, francuskie aktorki, są korespondentki wojenne i kucharki, jest założyciel Kalifornii, szalony wynalazca i matematyczny geniusz oraz ksiądz, który przez dwadzieścia lat tępiony był na wszystkie sposoby przez Święte Oficjum* (fragment książki). Za „świętych pierwszego kontaktu” autor uznał między innymi: niemiecką księżniczkę Elżbietę Fiodorową, Ksenię Petersburską, a także Serafina Wyrzyckiego (znanego ze swej smykałki handlowej) i Jana z Kronsztadu.

Książka jest już drugim tomem intrygujących niebiańskich historyjek, z którymi zmierzył się Szymon Hołownia. Sam fakt, iż pierwszy tom (*Święci codziennego użytku*) uszczęśliwił tysiące odbiorców, jest już zachętą do sięgnięcia po jego kontynuację.

Ewa Woydyłło, *Podnieś głowę*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2017.

Podnieś głowę to tylko jeden obok wielu innych tytułów książek autorstwa Ewy Woydyłło. I wszystkie nieustannie cieszą się uznaniem wśród czytelników. Z pewnością też dlatego, że podparte są wieloletnią praktyką autorki jako psychoterapeutki, która za swe osiągnięcia została uhonorowana medalem św. Jerzego i odznaczeniem Ministra Sprawiedliwości.

Tym razem już sam tytuł – *Podnieś głowę* – podpowiada, że książka została zaadresowana w szczególności do tych kobiet, które borykają się z problemami uzależnień i potrzebują nie tylko profesjonalnej porady psychologicznej, ale przede wszystkim otuchy, wiary i nadziei. I to wszystko na pewno otrzymają. Jest tylko jeden warunek do spełnienia – należy przeczytać z uwagą tę właśnie książkę.

Maria Ulanowska, Jacek Skowroński, *Tylko milion*, Wydawnictwo Prószyński Media, Warszawa 2017.

Duet – Maria Ulanowska i Jacek Skowroński – znany jest już z powieści: *Autorka*, *Pokój dla artysty* i *Historia spisana atramentem*. Teraz przyszła kolej na *Tylko milion*.

*Tak naprawdę, to one nie muszą być czytane po kolei, każda może istnieć jako byt samodzielny. To tak, jak w rodzinie, jeśli się zapyta, które ze swoich dzieci kochasz najbardziej, to jest to trudna odpowiedź. W zasadzie kocha się wszystkie, ale do tego najmłodszego ma się największy sentyment. To tak i my największy sentyment mamy do powieści *Tylko milion*. Tam jest wszystko, nasze podróże, wrażenia, nasze uczucia. Jest też odniesienie do poprzednich książek i [...] mamy nadzieję, że [...] kto przeczyta *Tylko milion*, zainteresuje się również i innymi* (fragment wypowiedzi ze spotkania autorskiego w Bibliotece Publicznej Gminy Brudzewie).

Niewątpliwie, to podróże są dla pisarzy wielką inspiracją. Właśnie podczas nich gromadzą materiały do książek, w

których oprócz wątku przygodowego zawierają i inne: sensacyjne i miłosne. I do tego wszystko zabarwione jest dobrym humorem.

Tym razem, w powieści *Tylko milion*, intrygujące przygody bohaterów zapoczątkowała wiadomość o wielkim spadku od ekscentrycznego Amerykanina...

Anna Kaik, *Deszczowi ludzie. Prawdziwe historie osób z autyzmem*, Wydawnictwo eSPe, Kraków 2017.

Anna Kaik prezentuje aż dziesięć intrygujących historii „deszczowych ludzi”. Wśród nich jest między innymi Agnieszka, Ania, a także Adam, Łukasz i Michał. Ich losy skrzyżowały się w podkrakowskich Więckowicach, w Farmie Życia, specjalistycznym ośrodku dla dorosłych osób z autyzmem. Farma Życia zapewnia swoim podopiecznym nie tylko terapię, rehabilitację, ale również edukację połączoną z aktywizacją zawodową.

Książka pomaga w zrozumieniu, czym jest autyzm z uwzględnieniem jego zróżnicowanych form. Autyzm ma przecież tak wiele twarzy, a „deszczowi ludzie” to tylko nieliczne przykłady tego, co określa się w literaturze fachowej złożonym i niejednorodnym zaburzeniem rozwoju.

Lucyna Olejniczak, *Weronika*, Wydawnictwo Prószyński Media, Warszawa 2017.

Kobiety z ulicy Grodzkiej to znany cykl książek obyczajowych z historią w tle. Najpierw poznaliśmy *Hankę*, a potem *Wiktorię* i *Matyldę*. Teraz przyszedł czas na *Weronikę* – powieść o *klątwie, trudnych relacjach rodzinnych, ale i konieczności wybaczenia, przywracająca ducha dziewiętnastowiecznych sag we współczesnym wydaniu* (cytat z okładki).

Tym razem sprawy kobiet skomplikowały się z powodu Michała i Julka. Dlatego „*Matylda z niedowierzaniem kręciła głową. Wciąż trudno jej było uwierzyć, że mężczyzna, za którego miała wyjść za mąż, okazał się takim draniem. Jeśli ona uważała się za dość dobrą aktorkę, to jakże genialnym aktorem był Michał. Uwierzyła mu bez zastrzeżeń i jak pierwsza naiwna dała się omamić obietnicami wielkiej filmowej kariery. Gdyby nie Julek i jego dociekliwość, kto wie, gdzie by się teraz znajdowała. Może tam, gdzie Mela. A ona sama wepchnęła przyjaciółkę w łapy tych złoczyńców. Nie było dnia, żeby nie myślała o Meli, nie było nocy, żeby nie miała koszmarów na jej temat. [...] Zerwała też na jakiś czas z aktorstwem. Nie była w stanie występować na scenie po tym wszystkim, co się wydarzyło. Zaczęło się od śmierci mamy, a później ta okropna sprawa z Melą. A wszystko dlatego, że ona, Matylda, uparła się robić to, co jednak chyba nie było jej przeznaczeniem. Sprzeciwiła się losowi i przekleństwo prababki dosięgło jej bliskich po raz kolejny* (fragment książki).

Czy rodzinną klątwę uda się ostatecznie przezwyciężyć? Jakie tajemnice skrywa powojenny Paryż? I jakie to ma znaczenie dla tytułowej bohaterki powieści – Weroniki?

Peter Wohlleben, *Duchowe życie zwierząt*, Wydawnictwo Otwarte, Kraków 2017.

Duchowe życie zwierząt to niezwykła książka. Jej niezwykłość wynika z takiego podejścia do problematyki przyrody, by skupić uwagę na niewątpliwie intrygującym życiu wewnętrznym zwierząt. Co ciekawe, wiedza autora na ten temat oparta jest nie tylko na własnych obserwacjach, ale także na różnorodnych badaniach naukowych.

Zatem to emocje i uczucia, takie jak przywiązanie, przyjaźń, troska, wstyd, kłamstwo, są zasadniczym przedmiotem zainteresowania autora – leśnika i przyjaciela zwierząt. Dlaczego? Zapewne dlatego, że są to właśnie te aspekty przyrody, które nie do końca jeszcze zbadano i zrozumiano.

Stefan Darda, *Nowy dom na wyřębach*, Wydawnictwo Videograf, Chorzów 2017.

Tytuł *Nowy dom na wyrębach* celowo nawiązuje do innej książki Stefana Dardy, czyli do cieszącej się ogromną popularnością powieści grozy *Dom na wyrębach*, osadzonej w realiach lat 90. ubiegłego wieku.

Teraz autor przyznaje: „W roku tysiąc dziewięćset dziewięćdziesiątym szóstym świat wyglądał zupełnie inaczej. [...] Ponieważ jednak czas goni do przodu jak oszalały, wszystkie te zmiany z perspektywy dnia dzisiejszego jakby się rozmywają. Dobrze jest czasem spojrzeć na to wszystko chłodnym okiem. Mnie taką możliwość dał powrót do Wyrębów. Dzięki tej wycieczce sporo dowiedziałem się o sobie i o tym, co w życiu ważne. [...] Nigdy nie porywałbym się na napisanie *Nowego domu na wyrębach*, gdyby nie przekonanie, że ponowne spotkanie z Hubertem Kosmałą będzie przynajmniej po części tak satysfakcjonujące dla Czytelników, jak poznanie Marka Leśniewskiego” (fragment książki *Nowy dom na wyrębach*).

Zatem po raz kolejny pisarz zaprasza Czytelników do pamiętnego roku 1996... I ma dla nich kilka dobrych rad: „Zabierzcie ze sobą na tę wycieczkę dużo świec, odłóżcie na chwilę smartfony i tablety” (fragment książki *Nowy dom na wyrębach*).

Wacław Krupiński, *Głowy piwniczne*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2016.

Wacław Krupiński przyznaje: „Podejrzewam, że należę do ostatniego pokolenia pamiętających Piwnicę pod Baranami. Dlatego ta wspomnieniowa książka pełna anegdot i cytatów, w której autor nie wolny od krakowskiej gwary i powiedzonek, prezentuje po kolei wszystkich ważnych uczestników tej wielkiej przygody, jest bezcenna”. Piwnica pod Baranami w 2016 r. obchodzi jubileusz sześćdziesięciolecia.

K. Rowling, *Żniwa zła*, Wydaw. Dolnośląskie Oddział Publicat, Wrocław 2016.

K. Rowling jest na pewno znana czytelnikom jako autorka tajemniczych historii o młodym czarodzieju – Harrym Potterze. Jednak jest też autorką (posługując się pseudonimem Robert Galbraith) interesujących powieści kryminalnych, do których niewątpliwie zalicza się *Żniwa zła*. *Żniwa zła* to trzeci tom cyklu o prywatnym detektywie Cormoranie Strike’u i jego asystentce Robin Ellacott. Tym razem prowadzone przez nich śledztwo dotyczy przesyłki z zaskakującą zawartością.

Katarzyna Bielas, *Co byś powiedział sobie młodemu?* Wydawnictwo Agora, Warszawa 2016.

Książka pt. *Co byś powiedział sobie młodemu?* powstała na podstawie kilkunastu interesujących wywiadów, jakie przeprowadziła Katarzyna Bielas ze znanymi osobami. Wśród jej kilkunastu rozmówców znaleźli się między innymi: Juliusz Machulski, Krystyna Janda, Stefan Chwin, Anna Grodzka, Anna Dymna.

Maria Nurowska, *Bohaterowie są zmęczeni*, Wydawnictwo Zwierciadło, Warszawa 2016.

Już od kilku pokoleń czytelnicy chętnie sięgają po powieści Marii Nurowskiej. Tym razem pisarka poświęciła swą książkę braciom Niemczykom – Leonowi i Ludwikowi. Od wydawcy: „Tragiczny splot wydarzeń na zawsze poróżnił obu braci Niemczyk. Nigdy się nie pojednali. Dlaczego? Odpowiedź – w bardzo zajmującej, starannie udokumentowanej opowieści. Przeczytajcie Państwo koniecznie” (Zygmunt Malanowicz). Z Leonem Niemczykiem na planie filmowym niejednokrotnie spotkał się Janusz Gajos, który tak oto zachęca do przeczytania niniejszej książki: „Inne spojrzenie na Leona Niemczyka. Świetna historia na opowieść filmową. Polecam”.

Elena Ferrante, *Historia nowego nazwiska*, Wydawnictwo Sonia Draga, Katowice 2016.

Historia nowego nazwiska to powieść o skomplikowanych losach przyjaciółek, które rozgrywają się na tle urzekających Włoch. Nie jest to jednak opowieść tylko o przyjaźni, ale także o miłości, nienawiści, a zarazem też i o wielu innych emocjonalnych aspektach życia. Co więcej, to wszystko doskonale harmonizuje z wnikliwymi portretami psychologicznymi, będącymi niewątpliwym atutem tej książki.

Historia nowego nazwiska to już drugi tom cyklu *Genialna przyjaciółka*, kolejne tomy to *Historia ucieczki* i *Historia zaginionej dziewczynki*.

Katarzyna Puzyńska, *Utopce*, Prószyński Media, Warszawa 2015.

Utopce to kolejna część (i na pewno nie ostatnia) cieszącego się dużą popularnością cyklu kryminałów o policjantach z Lipowa. Cykl ów rozpoczyna debiutancka książka autorki pt. *Motylek*, zaś kolejne to: *Więcej czerwieni*, *Trzydziesta pierwsza*, *Z jednym wyjątkiem*.

W piątej części czytelnik ma okazję zmierzyć się z pewną tajemniczą sprawą z przeszłości, która wydarzyła się w Utopcach – w miejscu niezwykłym i wśród równie niezwykłych mieszkańców.

Powieści Katarzyny Puzyńskiej to kryminały psychologiczne z rozbudowanym wątkiem społeczno-obyczajowym.

Marta Abramowicz, *Zakonnice odchodzą po cichu*, Wydawnictwo Krytyki Politycznej, Warszawa 2016.

Książka *Zakonnice odchodzą po cichu* powstała na podstawie relacji dwudziestu byłych zakonnicek, które opowiedziały o tym, jak wyglądało ich życie w zgromadzeniu i z jakiego powodu z niego zrezygnowały. Mówią również o konsekwencjach swych jakże trudnych decyzji, w tym również, niestety, o rozgoryczeniu, rozpacz, a niekiedy i o bezsilności.

Historie tych kobiet są interesujące na pewno nie tylko dlatego, że dotyczą świata, o którym na ogół niewiele wiemy.

Jan Kaczkowski, *Grunt pod nogami: nieco poważniej niż zwykle*, WAM, Kraków 2016.

Fragment książki księdza Jana Kaczkowskiego:

„Z drzeniem niepewności oddaję do Państwa rąk moje nieporadne wysiłki kaznodziejskie. W części nagrane, a w części spisane i przelane na papier. Zasadniczo zamykają się pomiędzy styczniem 2013 a lipcem 2015 roku. To czas mojej choroby. Nie pamiętam i nie jestem w stanie odtworzyć wcześniejszych. Trudno powiedzieć, czy były lepsze, czy gorsze. Proszę ocenić, czy widzą Państwo jakiś rozwój w okresie tych bez mała trzech lat”. [...] „Kazania zawsze mówię z głowy (mój ojciec zauważa: „To znaczy z niczego”). Ze względu na słaby wzrok, przygotowując się, nie piszę słowo w słowo, jak całość ma brzmieć. Jeżeli już, to na dużej kartce notuję wielkimi literami punkty w kolejności. Uczę się ich niemal na pamięć, żeby – gdy coś mnie rozproszy albo się zgubię – móc wrócić na właściwe tory (jestem mistrzem dygresji)”.

Autor książki o swojej chorobie mówił w sposób na pewno zasługujący na uwagę:

„Wiecie, nowotwór pomógł mi uporządkować swoje życie - wyzwolił mnie z lęku, z kompleksów. Już nikt mi nic nie może zrobić. Jestem zupełnie wolnym człowiekiem. [...] Wy też się nie bójcie. Życie jest tak nieprzewidywalne! Za chwilę może się zdarzyć coś, co natychmiast rozwiąże wasze problemy”.

Apelował również:

„Trzeba się przygotować do śmierci. Byle godnie i byle sprawnie. Błagam, módlcie się o to, żebym się gdzieś nie zhańbił i żebym żył przyzwoicie, czego i wam życzę. [...] Wtedy, kiedy będę już odchodził (wszystko jedno, czy w domu, czy w moim hospicjum, czy gdziekolwiek indziej, gdzie mnie ta śmierć zastanie), gdy będzie już ze mną bardzo źle, chciałbym, żeby podano mi leki sedatywne. Nie boję się bólu, bo wiem, że da się go kontrolować, ale boję się nieporadności, tego, że będę się zachowywał nielogicznie - rano jeszcze coś kojarzył, mówił z sensem, a wieczorem mózg mi spuchnie i będę pluł kaszką. Właśnie dlatego chciałbym, żeby wtedy podano mi takie leki, po których będę spał i mógł odejść spokojnie, we śnie, na własnym oddechu, bez żadnego respiratora”.

Ksiądz Jan Kaczkowski zmarł 28 marca 2016 roku.

Ingar Johnsrud, *Naśladowcy*, Wydawnictwo Otwarte, Kraków 2016.

Funkcjonariusz norweskiej policji, Fredrik Beier, miał nadzieję, że jego kolejna sprawa będzie tylko rutynowym poszukiwaniem zaginionej kobiety. Jednak szybko zmienił zdanie, kiedy trop zaprowadził go do pewnej sekty wyznaniowej o tajemniczej nazwie Światło Boga. Wówczas rozpoczyna się intrygujące poszukiwanie mordercy... bez twarzy. W śledztwo angażuje się również Kafa Iqbal, która razem z Fredrikiem tworzy bezwzględny w swych działaniach duet.

Luca Dotti, *Audrey w domu: wspomnienia z kuchni mojej matki z przepisami, fotografiami i prywatnymi historiami*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2016.

Już sam tytuł sugeruje, że mamy do czynienia z dość nietypową biografią znanej gwiazdy Hollywood - Audrey Hepburn. Tym razem bowiem na pierwszym planie wyłania się przede wszystkim jej portret jako matki i żony. Wspomnienia o sławnej matce są więc dla autora następujące: „Nie znałem Audrey Hepburn. Jako mały chłopiec, kiedy dziennikarze natarczywie mnie o nią wypytywali, odpowiadałem z rozdrażnieniem: . Wybuchali wtedy śmiechem. Dla sześciolatka nie ma znaczenia, czy jego mama jest baletnicą, naukowcem, aktorką, czy po prostu mamą”.

Joan Didion, *Rok magicznego myślenia*, Wydawnictwo Znak Litera Nova, Kraków 2016.

Autorka - Joan Didion - podjęła się bardzo trudnego zadania, jakim jest niewątpliwie próba opowiedzenia o nieszczęściu związanym ze stratą bliskiej osoby.

Rok magicznego myślenia to książka nie tylko doceniona w kategorii literatury faktu prestiżową nagrodą literacką w Stanach Zjednoczonych - National Book Award, ale także nominowana do Nagrody Pulitzera i National Book Critics Circle Award.

Bednarska Anna, *Trudny mężczyzna*, Wydawnictwo Akurat - Muza, Warszawa 2015.

Trudny mężczyzna to interesująca opowieść o przyjaźni, miłości, trudnych wyborach, po prostu o życiu. Autorka przedstawia grupę przyjaciół - młodych i atrakcyjnych, szukających szczęścia, spełnienia oraz stabilności.

Mgda Omilianowicz, *Przekraczając granice 2*, Wydawnictwo Reporter, Koszalin 2016.

Magda Omilianowicz, koszalińska autorka literatury faktu, wydała właśnie kolejną interesującą książkę, której treścią są cztery wywiady z niezwykłymi kobietami. Jedna z nich - Magdalena Kozak - to lekarka uczestnicząca w dwóch misjach w Afganistanie. Kolejne kobiety to: Urszula Jeger (z życiorysem pełnym zaskakujących zdarzeń); Marta Frej (z wielką pasją tworzenia) oraz Elżbieta Okupska (aktorka teatralna i filmowa).

Aleksander Kaczorowski, *Hrabal: słodka apokalipsa*, Wydawnictwo Czarne, Wołowiec 2016.

Fragment książki:

„To jak w końcu było z tym Hrabalem? Wpadł z okna czy wyskoczył? Wielu ludzi zadawało mi to pytanie, po czym, widząc moją stropioną minę, sami, z dużą pewnością siebie, na nie sobie odpowiadali. Też bym tak chciał, ale nie potrafię. Nie byłem przecież przy nim, gdy kilka minut po czternastej, 3 lutego 1997 roku, wychylił się z okna w swoim

pokoju na piątym piętrze praskiego szpitala na Bulovce. [...]. 3 lutego 1997 roku nie było już na tym świecie nikogo, kto byłby dla Hrabala na tyle ważny, by ten chciał dla niego żyć. Może poza kotami. [...]. Motywy samobójcze w jego utworach to przecież kontrapunkt dla pochwały życia – jak długo pisał, tak długo tylko bawił się myślą o samobójstwie, najpierw swoich bohaterów, potem własnym” – pisze Aleksander Kaczorowski.

Od tragicznej i zarazem tajemniczej śmierci wybitnego czeskiego prozaika – Bohumila Hrabala, znanego między innymi jako autora książki pt. *Pociągi pod specjalnym nadzorem*, minęło 19 lat.

Agata Kołakowska, *We dnie, w nocy*, Prószyński Media, Warszawa 2015.

We dnie, w nocy to już kolejna powieść obyczajowa Agaty Kołakowskiej, do tej pory ukazały się między innymi: „Przyjaciółki”, „Niechciana prawda” i „Patrycja”.

Tym razem autorka zaskakuje czytelników – i to nie tylko tematyką. Książka opowiada nie tylko o nadziei, marzeniach (także i niespełnionych), ale również i o życiowych błędach. Jest też i pewien sekret z przeszłości, o którym chciałoby się zapomnieć. Niestety, nie jest to takie proste, bowiem w życiu człowieka są i takie zdarzenia, o których się po prostu nie zapomina.

Cabell Craig, Terry Pratchett : *życie i praca z magią w tle*, Prószyński i Media, Warszawa 2015.

Książka Craiga Cabella pt. *Terry Pratchett. Życie i praca z magią w tle* pozwala przyjrzeć się pisarzowi i jego twórczości, poddając analizie poszczególne stadia jej rozwoju. To historia życia jednego z najbardziej lubianych twórców na świecie, autora książek o *Świecie Dysku*.

„...są pewne rzeczy, których nie powinniśmy zapominać, a w większej części sumują się do tego, skąd pochodzimy, jak dotarliśmy tutaj i jakich opowieści słuchaliśmy po drodze...”. (Terry Pratchett, Wstęp, *Folklor Świata Dysku*).

Weathers Beck, *Everest : na pewną śmierć : prawdziwa historia bohatera filmu "Everest"*, Agora, Warszawa 2015.

Weathers Beck opowiada historię ocalałego uczestnika tragicznej wyprawy na Mount Everest.

Fragment książki: „Gdybyście wiedzieli, że za godzinę umrzecie, o czym byście myśleli? Co zaprzętałyby was w tych ostatnich chwilach? Nic dziwnego, że widziałem wtedy przed sobą moją żonę, Peach, i dwoje moich dzieci. Oczami wyobraźni widziałem ich tak wyraźnie, jakby naprawdę stali tuż obok mnie. (...) Jakaś siła we mnie w ostatniej chwili odrzuciła śmierć i prowadziła mnie, ślepego i ledwie trzymającego się na nogach, byłem prawdziwym żywym trupem – do obozu i do nowego życia”.

Arleta Tylewicz, *Szczęście do poprawki*, Prószyński Media, Warszawa 2015.

Szczęście do poprawki to literacki debiut Arlety Tylewicz. Książka opowiada o zranionym uczuciu, rozczarowaniu i zdradzie, jest historią o naiwności oraz o zawiedzionym zaufaniu.

Szczepan Twardoch, *Wieloryby i ćmy: dzienniki 2007-2015*, Wydawnictwo Literackie, Kraków 2015.

Autor prowadził ów dziennik w okresie dość intensywnych życiowych zmian, kiedy został ojcem, tworzył powieści i dużo podróżował. „Po dziesięciu książkach [...] postanowił przybliżyć szerszemu gronu czytelników dziennik, dobrze pokazujący drogę, jaką od tego czasu przebył pisarz. Czego jeszcze się dowiemy [...]? Poznamy Twardocha-ojca i przekonamy się, jaką mądrość nabył dzięki rozmowom z synem. Dowiemy się o kulisach pracy twórczej i bojach

związanych z *Drachem* i *Morfiną*". (Sławomir Grabowski)

Paweł Mossakowski, *Po drugiej stronie ściany*, Prószyński i S-ka, Warszawa 2015.

Po drugiej stronie ściany to powieść przedstawiająca historię małżeństwa, którego los poddaje życiowej próbie. A wszystko za sprawą zmiany sąsiedztwa, która doprowadza do spotkania ludzi z dwóch jakże różnych od siebie światów.

Paweł Mossakowski jest znany nie tylko jako twórca powieści, ale także autor słuchowisk radiowych i sztuk telewizyjnych, recenzent filmowy oraz wieloletni współproducent filmów (m.in. *Komornika* i *Historii miłosnych*).

Marek Krajewski, *Arena szczurów*, Społeczny Instytut Wydawniczy ZNAK, Kraków 2015.

Arena szczurów to najmroczniejszy i najbardziej sensacyjny z kryminałów Marka Krajewskiego. Tym razem akcja toczy się w Darłowie.

Jak twierdzi sam autor: „Lubię Darłowo i jestem z nim związany. Stąd pochodzi moja żona. Przyjeżdżam tutaj każdego roku i postanowiłem to miasto jakoś wyróżnić” - mówił w niedawnej rozmowie z "Głosem". Kolejne szczegóły Krajewski zdradził w rozmowie z pochodzącym z Darłowa Cezarym Łazarewiczem, redaktorem „Wprost”: - „Korzystałem z wiedzy wielu konsultantów. Byli to lokalni znawcy historii tego miasteczka, ale też specjalista od zakażeń pokarmowych. Od pani zajmującej się deratyzacją czerpałem wiedzę na temat obyczajów i zachowań szczurów. Gryzonie te odgrywają ważną rolę w darłowskiej powieści”.

Katarzyna Bonda, *Florystka*, Warszawskie Wydawnictwo Literackie MUZA, Warszawa 2015.

Autorka znanych powieści kryminalnych ukazuje kolejne śledztwo Huberta Meyera - policyjnego psychologa i detektywa, który tworzy profile nieznanymi sprawców przestępstw.

Według Leszka Koźmińskiego (policjanta z zawodu, polonisty z wykształcenia) - „*Florystka* jest najlepszą powieścią kryminalną Katarzyny Bondy. I nie boję się powiedzieć więcej, jest to jedna z najlepszych polskich powieści kryminalnych 2012 roku. (...) Żadna postać literacka stworzona, choćby na krótko, epizodycznie (...), nie jest taka jaka jest z pozoru, z wierzchu. To udana cecha kreowania osób na kartach powieści, jaką zdobyła Bonda, choć powtórzę jeszcze raz, to także chyba sztuka widzenia ludzi przez autorkę. Zgodnie z nim każdy człowiek pod nurtem codzienności, zwykłości, kryć musi ciemne sekrety, nurt przeszłych lub aktualnych tajemnic, za którymi kryją się czyny, emocje czy źródła wielu decyzji życiowych, tak małych, jak i dużych. W tak konstruowanych postaciach, jak mniemam, będzie krył się kolejny sukces czytelniczy nowej powieści”.

Alina Kietrys, *Niespokojni: Lech Bądkowski, Jan Karski, Stefan Kisielewski, Jacek Kuroń, Kazimierz Moczarski, Marian Kołodziej*, Dom Wydawniczy PWN, Warszawa cop. 2015.

Alina Kietrys opisała sześciu znanych Polaków, z jednego pokolenia, widzianych oczami swoich najbliższych - rodziny, przyjaciół, współpracowników, spadkobierców ich idei. Zdaniem recenzentów: „ci bohaterowie tworzą sugestywny, bardzo prawdziwy obraz dziejów Polski XX wieku. Tych czasów pozornej dumy i chwały, a także jak najrealniejszego upokorzenia i zależności. Czasów, które pełne były tak ludzkiej małości, jak i nadludzkiego heroizmu”.

Jacy byli? Co kształtowało ich osobowość? Co dawało im siłę w zmaganiach z przeciwnościami losu i w działaniach? Ta książka jest próbą odpowiedzi na te ważne pytania.

Zdzisław Beksiński, *Opowiadania*, Wyd. Bosz, Olszanica 2015.

Zdzisław Beksiński był artystą wszechstronnym. Jego najbardziej znane pasje twórcze to malarstwo, rzeźba, rysunek,

grafika, fotografia, jednak próbował swoich sił także w pisarstwie. Był to krótki i intensywny epizod literacki, bowiem w niespełna dwa lata powstało 40 opowiadań lub fragmentów. Utwory te pozwalają spojrzeć na twórczość wizjonera z zupełnie nowej, literackiej perspektywy. Otóż uważa się, że niepublikowane wcześniej dzieła odślaniają skomplikowaną naturę artysty, odślaniającego również w pisarstwie swoje lęki i obsesje.

Stanisław Koper, *Królowie salonów Drugiej Rzeczypospolitej*, Wyd. Czerwone i Czarne, Warszawa 2015.

Tym razem autor podejmuje temat życia prywatnego elit II Rzeczypospolitej. Opowiada o niezwykłych Polkach, które zrobiły wielką światową karierę w latach 20. i 30. Przedstawia kobiety piękne, inteligentne, niezwykle uzdolnione i bogate. Jest wśród nich między innymi Pola Negri, Tamara Łempicka, Olga Boznańska, Lucyna Messal.

Sławomir Koper, uchodzący za jednego z najbardziej popularnych pisarzy historycznych, w swoich licznych publikacjach przedstawia historię głównie poprzez fakty mniej znane, zapomniane lub pomijane w innych monografiach. Prezentuje nie tylko ważne i znane postacie, ale także nieco już zapomniane w kontekście życia prywatnego i codziennego oraz obyczajowości charakterystycznej dla danej epoki.

Andrzej Stasiuk, *Życie to jednak strata jest: Andrzej Stasiuk w rozmowach z Dorotą Wodecką*, Wydawnictwo Agora i Wydawnictwo Czarne, Warszawa / Wołowiec 2015.

Książka jest swoistym zapisem spotkań dziennikarki Doroty Wodeckiej z Andrzejem Stasiukiem, jednym z najwybitniejszych polskich pisarzy i najbardziej niezwykłych postaci życia literackiego. Jest niekończącą się opowieścią o życiu i pisarstwie, o kobietach i miłości, o podróżach i samochodach, o Polsce i Rosji, o religii i polityce.

Andrzej Stasiuk stwierdza: „Złożyło się, że moje życie jest moim zawodem. Przepraszam, ale nie będę rozpacział z tego powodu. Na szpulkę w mózgu nieustająco nawija mi się pejzaż, ludzie, zdania, wrażenia. Staram się, by to, co widzę i słyszę, wchodziło głębiej. Żeby przesywało na wylot”.

Ewa Ewart, *Widziałam*, Wyd. Czerwone i Czarne, Warszawa 2015.

Ewa Ewart to wybitna dokumentalistka i zdobywczyni wielu prestiżowych nagród. Warto zatem przypomnieć, że w 2009 roku odebrała nagrodę im. Andrzeja Woyciechowskiego za cykl *Dokumenty Ewy Ewart*, emitowany w TVN24. Następnie za rok 2009 uhonorowana została nagrodą Wiktora w kategorii twórca najlepszego programu telewizyjnego. Tymczasem w książce *Widziałam* autorka odślania własną historię, a tym samym kulisy powstawania swych niezwykłych filmów. Pokazuje, w jaki sposób dociera do najbardziej niebezpiecznych zakątków świata a zarazem rozprawia się ze swoim dotychczasowym życiem.

Jakub Sienkiewicz, *Kubatura, czyli Elektryczne wagary*, Wyd. Czerwone i Czarne, Warszawa 2015.

Kubatura, czyli Elektryczne wagary to interesująca opowieść lidera kultowych Elektrycznych Gitar i jednocześnie lekarza neurologa.

Zdaniem Kuby Sienkiewicza, książka ta „jest zabawą literacką w formie mozaiki. Składa się z elementów biografii, własnych impresji prozą oraz tekstów piosenek z ich omówieniem. Nigdy bym nie naraził nikogo na zapoznawanie się z moją czystą biografią. [...] Sam bym nie przeczytał takiej książki o żadnym artyście. Nie mam ciekawego życiorysu. Nie byłem na wojnie ani w więzieniu. Ale jeśli biografia i piosenki dają pretekst do swobodnego rozwinięcia albo wspomnienia ludzi rzeczywiście wybitnych, to już co innego. Dzięki takiemu podejściu książka dała obraz czasu historycznego, ciekawy splot medycyny i estrady oraz pokazuje niektóre moje techniki pisania tekstów do piosenek”.